ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 37r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uix in cenobiis inuenimus. Non g̃ ruinam illius supradic-
ti fris. qui in illa heremo tam lugubri lapsus est casu. neq;
illam horribilem maculam. quā tam ille ingentibus pe-
nitentie lacrimis post diluit. s̃ beati poti pasmutii nos
pponamus exempla. nec subuersione illi destruam. cuius
antiquū inuidie uitiū. eiā auxit inperii affectata reli-
gio. s̃ hui humilitate tota uirtute sectemur. quā non illi
quies heremi subito genuit. s̃ inter homines adquisita
consummauit. atq; excoluit solitudo. XVII.

SCIENDUM. SANE. EST. INVIDIE. MORBUM.
difficilius ad medelam quā cetera uitia peuenire. nam eiūs
quē semel uenenū sui peste corruperit. penē ut ita dixe-
rim carere remedio facit. Ipsa namq; est lues. de qua fi-
guralit̄ dicit̄ p pphetam. Ecce ego mittā uobis serpen-
tes regulos. quibus non est incantatio. et mordebunt
uos. Recte g̃ appha mortiferis basilisci uenenis. mor-
sus inuidie cōparat̄. qua p̃us ille omniū uenenorū
auctor. et princeps. et periit. et peremit. nā ante sui
quā eī cui inuiderat exstitit interemptor. Priusquā
in homine mortis uirus infunderet. ipse se p didit. In-
uidia diaboli mors introiuit in orbem terrarū. Imitant̄ autē
eum qui sunt ex parte eius. Sic enī ille qui p̃mus eīdem
mali peste corrupt̄ ē. nec medela penitentie nec fomentū
ullis curationis admisit. ita et hi qui hisdem se p capien-
dos morsib̄ tradidert̄ omnē opem sei incantatoris ex-
cludunt. quia cū utriq; non culpa eorū quib̄ ~~libent~~ mylidem s̃ p-
spernate crucient̄. erubescentes ipsā p dere ueritatem.
extrinsecus sibi quasda supfluas et ineptas causas of-
fensionis inquirunt. Quo qua omnimodis false sunt.
uana curatio ē. cū illud mortiferū uirus qui non uult
p dere latet in medullis. De quibus alibi ille sapientis-
simus cōpatent̄ expressit. Si momordert̄ serpens non